

10/12/2019

«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει»: «Σκέψεις με αφορμή τα Χριστούγεννα»

/ [Ενορίες](#)

Όλους μας κυνηγάει ο Θεός. Τον βρίσκει εκείνος που τον αναζητά, ακούει την φωνή του, αγαπάει την αλήθεια. Εκείνοι οι οποίοι θα θελήσουν να αναζητήσουν τον Θεό, θα τον βρουν. Γιατί είναι τέτοια η αγάπη Του, που θα βρει μία δίοδο στην καρδιά του ανθρώπου για να του μιλήσει.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Στο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Τσιμούρης, Θεολόγος, φιλοξένησε την Δευτέρα 9 Δεκεμβρίου, τον Πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Δορμπαράκη, Θεολόγο – Συγγραφέα, σε μία συζήτηση με θέμα «Σκέψεις με αφορμή τα Χριστούγεννα».

Αυτό που βλέπουμε κάθε χρονιά, σημείωσε ο π. Γεώργιος, είναι ότι προσεγγίζουμε τα Χριστούγεννα, όταν πλησιάζουν οι συγκεκριμένες ημέρες και κινητοποιείται ο κόσμος ενόψει της εορτής.

Δεν είναι κακό το ότι πρέπει να πλησιάζουν τα Χριστούγεννα για να θυμηθούμε περισσότερο την συγκεκριμένη αυτή μεγάλη εορτή. Γιατί οι γιορτές, όταν έρχονται τις συγκεκριμένες ημέρες τους, περικλείουν μία ιδιαίτερη χάρη, σα να ανοίγουν τα ουράνια.

Αλλά ειδικά για τα Χριστούγεννα, δεν είναι μόνο οι συγκεκριμένες ημέρες. Τότε εορτάζεται με μια ιδιαίτερη λαμπρότητα από την Εκκλησία μας, αλλά αν κοιτάξουμε την υμνολογία της σε καθημερινό επίπεδο, θα διαπιστώσουμε ότι αναφέρεται ιδιαίτερα στο γεγονός των Χριστουγέννων.

«Μιλάει για την σάρκωση του Θεού ως ανθρώπου, διότι αποτελεί την βάση της Εκκλησίας μας. Και αυτό εξαγγέλλει η Εκκλησία μας καθημερινά και μάλιστα, το βλέπουμε ιδιαιτέρως στο Σύμβολο της Πίστεως. Γι’ αυτό και πολλοί λένε ότι η Εκκλησία γιορτάζει αενάως τα Χριστούγεννα, άσχετα από την εποχή του χρόνου.

Αλλά πολύ περισσότερο τις συγκεκριμένες ημέρες, όπου υπάρχει ένας τεράστιος πλούτος υμνολογικός, που επικεντρώνει την προσοχή μας στο καθαυτό γεγονός της ελεύσεως του Θεού μας.»

Παίρνει η Εκκλησία τα γεγονότα από την Αγία Γραφή, ιδιαιτέρως από την Καινή Διαθήκη, αλλά και σε αναφορά με την Παλαιά Διαθήκη για εκείνα τα οποία προφητεύουν τον ερχομό Του και μας τα προσφέρει με πολλούς τρόπους.

Πως μπορεί ο άνθρωπος να αποκτήσει το συγκεκριμένο ενδιαφέρον, αναρωτήθηκε ο π. Γεώργιος.

Εάν ανήκει σε εκείνους που αναζητούν την αλήθεια, τότε θα διαπιστώσει ότι αυτή η αλήθεια έχει ήδη αποκαλυφθεί στο πρόσωπο του Χριστού, μπορεί να Τον προσεγγίσει, να μάθει γι' Αυτόν, με την έννοια της μάθησης ως σχέσης, μέσα από τα λειτουργικά κείμενα της Εκκλησίας.

Η πίστη, για τα δεδομένα της Εκκλησίας, είναι μία σχέση, μία αναζήτηση του Θεού, η οποία αποτελεί ανταπόκριση στη δική Του αναζήτηση σε εμάς. Οπότε, πίστη σημαίνει ότι εγκαταλείπομαι στον Θεό, αφήνομαι σε Αυτόν. Είναι μία σχέση εμπιστοσύνης, όπως το εννοεί και το ίδιο το ρήμα «πιστεύω» στην αρχαιοελληνική του έκφραση, ότι δηλαδή εμπιστεύομαι κάποιον.

Και αυτός ο κάποιος, δεν είναι ένας οποιοσδήποτε, αλλά εμπιστεύομαι τον Θεό ο οποίος ήρθε στον κόσμο ως άνθρωπος και ο οποίος με κυνηγάει και με προκαλεί διαρκώς για να δημιουργήσει σχέση μαζί μου. Και θα τον συναντήσω στον κατεξοχήν χώρο φανέρωσης του, που είναι η Εκκλησία.

«Όλους μας κυνηγάει ο Θεός. Τον βρίσκει εκείνος που τον αναζητά, ακούει την φωνή του, αγαπάει την αλήθεια. Πολλοί μπορούν να πηγαίνουν στην Εκκλησία, λίγοι είναι εκείνοι που μπορούν να κατανοήσουν βαθύτερα τα πράγματα.

Εκείνοι οι οποίοι θα θελήσουν να αναζητήσουν τον Θεό, θα τον βρουν. Γιατί είναι τέτοια η αγάπη Του, που θα βρει μία δίοδο στην καρδιά του ανθρώπου για να του μιλήσει.»

Στη γέννηση Του βλέπουμε και ποιοι είναι οι τύποι των ανθρώπων, που τελικώς ακούνε την φωνή του Θεού και ανταποκρίνονται. Και είναι οι απλοί άνθρωποι, όπως οι βοσκοί, και είναι και οι αναζητητές της αλήθειας, όπως οι τρεις μάγοι.

Αυτό το οποίο παρουσιάζεται ως εικόνα των Χριστουγέννων, συνεχισε ο π. Γεώργιος, διαπιστώνουμε ότι δεν έχει καμία σχέση με αυτό που είναι τα Χριστούγεννα στην Εκκλησία μας.

Υπάρχει ο κίνδυνος αποπροσανατολισμού, γι' αυτό και ο χριστιανός πρέπει να βρίσκεται σε μια ετοιμότητα, μια νήψη, μια εγρήγορση.

Θα πρέπει να μιλήσουμε για τον επικίνδυνο Χριστό, που ήρθε για να ανατρέψει όλα τα ανθρώπινα δεδομένα.

Μιλάμε για τα Χριστούγεννα και στην πραγματικότητα πρέπει να παραπέμπουμε πάντοτε τον εαυτό μας στην μετάνοια, η οποία αποτελεί την προϋπόθεση για να νιώσει κανείς αυτό το μεγάλο μυστήριο.

Και συμπλήρωσε:

«Χριστούγεννα σημαίνει ζω στον χώρο της Εκκλησίας, γιατί εκεί η ενσάρκωση διαιωνίζεται μέσα από την θεία Λειτουργία, το Σώμα Του και το Αίμα Του, και από την τήρηση των θείων εντολών Του.

Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, για να κάνει τον άνθρωπο Θεό. Αν χαθεί αυτή ακριβώς η προοπτική, αν δεν μπορούμε να κατανοήσουμε οι Χριστιανοί ότι γι' αυτόν τον λόγο ήρθε ο Χριστός, τότε δεν έχουμε καταλάβει απολύτως τίποτε.

Γιορτάζω Χριστούγεννα σημαίνει ζω και σαρκώνω και εγώ τον Χριστό, και ταυτοχρόνως γίνομαι κι εγώ μια μικρή Παύλινά μέσα στον κόσμο»

th: 0px;

